

élete tragikus kozmikus elégiává válik, ha nem figyel föl erre a kiállításra. „Ez az ítélet — mondja János —, hogy a világosság a világba jött, de az emberek jobban szerették a sötétséget, mint a világosságot.“

Jézusnak igaza volt megfeszítőit illetően. Nem tudták, mit cselekszenek.

Alois Kraxner

AZ INGADOZÓ, MÉGIS TEHERBÍRÓ SZIKLA

Miután ettek, Jézus megkérdezte Pétert: „Simon, János fia, jobban szeretsz-e engem ezeknél?“ Igen, Uram, válaszolta — te tudod, hogy szeretlek téged.“ Erre azt mondta neki: „Legeltesd bárányaimat.“ Azután újra megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?“ Ő azt felelte: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged.“ „Legeltesd juhaimat“, mondotta neki, majd harmadszor is megkérdezte: „Simon, János fia, szeretsz-e engem?“ Péter elszomorodott, hogy harmadszor is azt kérdezte: Szeretsz-e engem, s azt válaszolta: „Uram, te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.“ Jézus pedig megismételte: „Legeltesd juhaimat!“ (Jn 21,15-17)

A Bibliában két beszámoló található arról, hogyan kapja meg a teljhatalmat ill. annak ígérését Péter, az első pápa. Az egyik ebben az evangéliumi részletben, a másik Máté 16. fejezetében. Mind a kettőnél a hatalom átadását Péternek egy vallomása előzi meg: Uram, te tudod, hogy szeretlek“ (Jn 21,14) és „Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia“ (Mt 16,16). És mind a két beszámoló emlékeztet Péter emberi gyarlóságára. A szeretetre vonatkozó háromszoros kérdés a háromszoros tagadást idézi föl. Máténál pedig közvetlenül utána ott állnak Jézus nagyos kemény szavai Péterhez: „Távozzál tőlem, sátán. Botránkoztatysz engem, mert nem az Isten dolgaival törődsz, hanem az emberekével“ (Mt 16,23).

Jézus az ő üzenetét és az ő egyházát egy olyan emberre bizza, aki maga sem áll mindig szilárd alapon; olyan sziklára építi egyházát, amely ingadozik. Csak két dolgot követel meg hozzá, és ez a kettő végelemzésben egy: hitet és szeretetet.

Az Írás bizonyára nem véletlenül mondja el vallomásnak, meghatalmazásnak és emberi gyarlóságnak ezt az összefonódását. Ez jellemzi a pápák egész történetét. Isten olyan emberekre építi egyházát, akik hisznek és szeretnek, de hibákat is követnek el. Ez a Szentírásban oly világosan élénk tárt igazság nem ritkán elhomályosult az emberek előtt. Egyesek „Übermensch“-et csinálnak a pápából és eltussolják mindazt a hibát, ami lerombolja ezt a képét; másokat annyira „kiábrándít“ a pápák kudarca, hogy nem tudnak vagy nem akarnak hinni teljhatalmában. Pedig a Gondviselésnek soha nem volt szándékában

kudarc és gyengeség nélküli pápa. Isten ereje emberi gyöngeségben teljesedik be. Csakis így lesz az ingadozó sziklából teherbíró szikla.

Nagyon sok ember van ma, minden oldalról, aki elégedetlen a pápával. Vajon reálisak-e azok a várakozások és követelmények, amelyeket a különféle csoportok felállítanak vele szemben? Kezdetben sokkal egyszerűbben ment a dolog. A döntő kérdés ez volt: „Szeretsz-e engem?” A döntő felelet pedig így hangzott: „Te mindent tudsz, te tudod, hogy szeretlek téged.” Ez elegendő volt a megbízásra: „Legeltesd juhaimat!” Isten mindig más. Gyakran a pápákon keresztül is másképpen működik, mint ahogy várjuk.

+

Ne hallj bele semmit Isten szavába, csak azt halld ki, ami benne van. Ne sajátmagadat olvasd bele a Szentírásba, vagy jámbor szólásokat, amelyeket valamikor olvastál hallottál. Ahol Isten szól, ott minden emberi szónak el kell hallgatnia. Ez nem „irodalom”, mint a világ többi könyve. Az Írás szavaiban Isten napként tör be éjszakánkba. Az ő szava kinyilatkoztatás. (Michael Pfliegler bécsi egyetemi tanár) Isten ígését helyesen hallani annyit tesz, hogy szavából őt magát próbáljuk kihallani. Hallgatunk az elhangzó szavakra is, de ezekben főként magára a Beszélőre. Ez kegyelem. Magunktól nem küzdjük ki. Tehát kérnünk kell: adja meg nekünk az Isten, hogy meghalljuk őt. (Romano Guardini)

A Biblia sajátossága, hogy éppen közösségen adja oda legmélyebb lényegét. Mert az örök isteni Ige fényessége és visszhangja, Aki a Szentháromság közösségében hangzott el először, tehát itt a földön is közösségben akar tovább hangzani. Konkrétan szólva: mert a Biblia az Egyház könyve. Ha tehát helyesen akarjuk érteni, akkor mindig közösségnek kell lennie körülötte: Egyháznak — kicsiben. (A. Stonner) Hogy hogyan magyarázom a Bibliát? Minél tovább magyarázza az ember, annál egyszerűbben teszi, annál kevesebbet tesz hozzá, annál többet olvas és hall ki belőle. A legjobb magyarázat az lenne, ha áhitattal ott állnánk a szent szavak előtt, míg feltáruznak előttünk . . . Bizonyára vannak a bibliaóra tartásának különféle módszerei. De azt tanácsolom, ne ragaszkodjunk szolgailag egy mintához. Mindenki kísérletezzék maga. Ha jót akar, akkor a legtökéletlenebb mód is utat talál a szívekhez. (Pius Parsch)

A Szentírás osztozik abban a szolgálai alakban, amelyben Isten a földön jár. Olvashatjuk anélkül, hogy meghallanánk Isten szavát, mint ahogyan találkozhattak az emberek Jézussal anélkül, hogy felismerjék. (Wilhelm Stählin ev. egyetemi tanár)